EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/2000

af 12. december 2018

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014, for så vidt angår indgåelse af forpligtelser på ny for de resterende beløb, der blev indgået forpligtelser for til støtte for gennemførelsen af Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601 eller tildelingen af disse beløb til andre aktioner inden for rammerne af de nationale programmer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, og artikel 79, stk. 2 og 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Formålet med denne forordning er at gøre det muligt at indgå forpligtelser på ny for de resterende beløb, der blev indgået forpligtelser for til støtte for gennemførelsen af Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 ([2]) og (EU) 2015/1601 ([3]) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 ([4]), eller at tildele disse beløb til andre aktioner inden for rammerne af de nationale programmer i overensstemmelse med Unionens prioriteter og medlemsstaternes behov på specifikke områder inden for asyl og migration. Det er også at sikre, at en sådan indgåelse af forpligtelser på ny eller tildeling sker på en gennemsigtig måde.

(2) Kommissionen indgik forpligtelser for midler til medlemsstaternes nationale programmer inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden til støtte for gennemførelsen af afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601. Afgørelse (EU) 2015/1601 blev ændret ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1754 ([5]). Disse afgørelser er nu ophørt med at finde anvendelse.

(3) En del af de midler, der i 2016 og i visse tilfælde i 2017 blev bevilget inden for rammerne af afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, er fortsat til rådighed i medlemsstaternes nationale programmer.

(4) Det bør være muligt for medlemsstaterne at anvende de resterende beløb til at fortsætte med at gennemføre flytning ved at indgå forpligtelser på ny for disse beløb til samme aktion inden for rammerne af de nationale programmer. Medlemsstaterne bør på ny forpligte sig til eller overføre mindst 20 % af disse beløb til aktioner i nationale programmer, til overførsel af ansøgere om international beskyttelse eller personer med international beskyttelse, til genbosætning eller anden ad hoc-indrejse af humanitære årsager samt til forberedende foranstaltninger til overførsel af ansøgere om international beskyttelse efter deres ankomst til Unionen, herunder ad søvejen, eller til overførsel af personer med international beskyttelse. Sådanne foranstaltninger bør kun omfatte de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra a), b), e) og f), i forordning (EU) nr. 516/2014.

(5) Når det er behørigt begrundet i revisionen af medlemsstaternes nationale programmer, bør det være muligt for medlemsstaterne at anvende op til 80 % af disse beløb til at imødegå andre udfordringer på asyl- og migrationsområderne i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 516/2014. Medlemsstaternes behov på disse områder er stadig betydelige. Det bør kun være muligt én gang og med Kommissionens godkendelse at indgå forpligtelser på ny for de resterende beløb til samme aktion eller at overføre beløbene til andre aktioner inden for rammerne af

([1]) Europa-Parlamentets holdning af 11.12.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.12.2018.
([2]) Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146).
([3]) Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 80).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).
([5]) Rådets afgørelse (EU) 2016/1754 af 29. september 2016 om ændring af afgørelse (EU) 2015/1601 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 268 af 1.10.2016, s. 82).

det nationale program. Medlemsstaterne bør sikre, at tildelingen af midler sker på en måde, der fuldt ud overholder principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([1]), navnlig principperne om effektivitet og gennemsigtighed.

(6) Den målgruppe, der kan komme i betragtning til overførsel, samt det antal medlemsstater, hvorfra overførsler finder sted, bør udvides for at give medlemsstaterne større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af overførsler, idet der tages hensyn til uledsagede mindreåriges eller andre sårbare ansøgeres særlige behov og den særlige situation for familiemedlemmer til personer med international beskyttelse. De særlige bestemmelser om faste beløb til genbosættelse og til overførsel af personer med international beskyttelse fra én medlemsstat til en anden bør afspejle denne udvidelse.

(7) Medlemsstaterne og Kommissionen bør have tilstrækkelig tid til at revidere de nationale programmer for at tilpasse dem til de relevante ændringer, der er fastsat i denne forordning. Artikel 50, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 ([2]) bør derfor fraviges for så vidt angår de resterende beløb, for hvilke der er indgået forpligtelser til støtte for gennemførelsen af afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, og fristen for frigørelse heraf bør forlænges med seks måneder med henblik på at afslutte proceduren for revision af de nationale programmer som omhandlet i artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.

(8) Medlemsstaterne bør også have tilstrækkelig tid til at anvende de beløb, for hvilke der indgås forpligtelser på ny, til samme aktion, eller som overføres til andre aktioner, inden disse beløb frigøres. Når indgåelsen af sådanne forpligtelser på ny eller overførslen af beløb inden for rammerne af det nationale program er godkendt af Kommissionen, bør forpligtelserne for de pågældende beløb derfor anses for at være indgået i året for revisionen af det nationale program, hvori den pågældende indgåelse af forpligtelser på ny eller den pågældende overførsel godkendes.

(9) Kommissionen bør hvert år aflægge Europa-Parlamentet og Rådet rapport om implementering af ressourcer til overførsel af ansøgere om international beskyttelse og personer med international beskyttelse, navnlig hvad angår overførsel af beløb til andre aktioner inden for rammerne af det nationale program som fastsat i denne forordning.

(10) Denne forordning påvirker ikke de midler, der er til rådighed i medfør af artikel 17 i forordning (EU) nr. 516/2014.

(11) Målene med denne forordning forfølges med forbehold af de igangværende forhandlinger om reformen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ([3]).

(12) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(13) I henhold til artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af 7. december 2018 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(15) I lyset af behovet for at undgå, at de resterende beløb, der er indgået forpligtelser for til støtte for gennemførelsen af afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, frigøres, bør denne forordning træde i kraft på datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 112).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelands-statsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

(16) Hvis forordning (EU) nr. 516/2014 ikke ændres inden udgangen af 2018, vil den relevante finansiering ikke længere være til rådighed til medlemsstaternes anvendelse inden for rammerne af de nationale programmer, der støttes af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden. I betragtning af at det haster med at ændre forordning (EU) nr. 516/2014, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU, TEUF og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(17) Forordning (EU) nr. 516/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 516/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 18 ændres således:

a) titlen affattes således:

»***Midler til overførsel af ansøgere om international beskyttelse eller personer med international beskyttelse***«

b) i stk. 1 erstattes ordene »person med international beskyttelse« af ordene »ansøger om international beskyttelse eller person med international beskyttelse«

c) stk. 3 affattes således:

»3. De yderligere beløb, der er nævnt i denne artikels stk. 1, tildeles medlemsstaterne første gang i de individuelle finansieringsafgørelser, der godkender deres nationale program efter proceduren i artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014, og efterfølgende i en finansieringsafgørelse, der knyttes som bilag til den afgørelse, der godkender deres nationale program. Det er muligt at indgå forpligtelser på ny for disse beløb til den samme aktion inden for rammerne af det nationale program eller at overføre disse beløb til andre aktioner inden for rammerne af det nationale program, hvis det er behørigt begrundet i revisionen af det relevante nationale program. Der kan kun én gang indgås forpligtelser på ny for et beløb, eller det kan kun overføres én gang. Kommissionen godkender indgåelsen af forpligtelser på ny eller overførslen via revisionen af det nationale program.

For så vidt angår beløb, der hidrører fra de midlertidige foranstaltninger, som er fastsat ved Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 (*) og (EU) 2015/1601 (**), afsætter medlemsstaterne med henblik på at styrke solidariteten og i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF mindst 20 % af disse beløb til aktioner indenfor rammerne af de nationale programmer til overførsel af ansøgere om international beskyttelse eller personer med international beskyttelse, til genbosætning eller anden ad hoc-indrejse af humanitære årsager og til forberedende foranstaltninger til overførsel af ansøgere om international beskyttelse efter deres ankomst til Unionen, herunder ad søvejen, eller til overførsel af personer med international beskyttelse. Sådanne foranstaltninger må ikke omfatte foranstaltninger vedrørende frihedsberøvelse. Når en medlemsstat forpligter sig på ny eller overfører midler under denne minimumsprocentdel, må det ikke være muligt at overføre forskellen mellem det beløb, for hvilke der indgås forpligtelser på ny, eller som overføres, og minimumsprocentdelen til andre aktioner inden for rammerne af det nationale program.

(*) Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146).

(**) Rådets afgørelse (EU) 2015/1601 af 22. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 80).«

d) følgende stykker indsættes:

»3a. Såfremt der indgås forpligtelser på ny for beløb, der stammer fra de foreløbige foranstaltninger, der er truffet ved afgørelse (EU) 2015/1523 og (EU) 2015/1601, med henblik på samme aktion inden for rammerne af det nationale program, eller beløbene overføres til andre aktioner inden for rammerne af det nationale program i overensstemmelse med denne artikels stk. 3, anses forpligtelserne for de pågældende beløb med henblik på artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 514/2014 for at være indgået i året for revisionen af det nationale program, hvori den pågældende indgåelse af forpligtelser på ny eller den pågældende overførsel godkendes.

3b. Uanset artikel 50, stk. 1, i forordning (EU) nr. 514/2014 forlænges fristen for frigørelsen af de beløb, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3a, med seks måneder.

3c. Kommissionen aflægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet rapport om anvendelsen af denne artikel.«

e) stk. 4 affattes således:

»4. For effektivt at forfølge målene om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 80 i TEUF og inden for rammerne af de disponible midler tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 26 med henblik på at justere det faste beløb, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, under hensyntagen til navnlig den aktuelle inflation, relevant udvikling inden for overførsel af ansøgere om international beskyttelse og personer med international beskyttelse fra én medlemsstat til en anden og inden for genbosætning og anden ad hoc-indrejse af humanitære årsager samt faktorer, som kan optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som de faste beløb indebærer.«

2) I overskriften til og indledningen i artikel 25 erstattes ordene »personer med international beskyttelse« af ordene »ansøgere om international beskyttelse eller personer med international beskyttelse«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2018.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS
Formand	*Formand*